

Jongeren blowen, ouderen zeuren

Een buurtskatefeest moest zaterdagmiddag oude en jonge bewoners van de binnenstad van Leeuwarden met elkaar in contact brengen. Want over en weer is er veel onbegrip, merkte het wijkpanel.

Door Pauline van Kempen

LEEWARDEN - Ondersteund door Atila Rodrigues (19) skate bejaarde binnenstadbewoner mijnheer Verbeek er zomaar een paar meter vandoor. Hij heeft het snel bekeken „Dit is niets voor mij, dat weet ik nou al”, constateert hij als hij weer met beide voeten op de grond staat.

Maar Gea Jagersma van het wijkpanel binnenstad is enthousiast. „Wat daar gebeurt, is de bedoeling”, wijst ze. „Er is een grote afstand tussen generaties,

die proberen we te verkleinen.”

Het buurtskatefeest op de Amelandsdwinger zaterdag was de eerste van vijf activiteiten waarmee het wijkpanel binnenstad het contact tussen ouderen en jongeren wil verbeteren. Over en weer bestaan veel vooroordelen, merken de wijkpanelleden. Zo menen ouderen dat jongeren bijna per definitie geen manieren hebben, crimineel zijn en drank en drugs gebruiken. En jongeren vinden dat ouderen zeuren en intolerant zijn.

Niet toevallig vindt het buurtskatefeest plaats vlakbij zorgcentrum Het Nieuwe Hoek en de naastgelegen aanleunwoningen aan de Amelandshof en de Catharinahof. De trap onder het aanleuncomplex is een geliefde skateplek en in de smalle doorgangen hangen vaak al dan niet blowende jongeren rond, waardoor ouderen zich geïntimideerd voelen.

„Het gaat ons erom dat ze de jongeren achter de herrie leren kennen”, verklaart Christel van

Hoorn van Welzijn Leeuwarden, dat de activiteiten samen met Sinne Welzijn, de Manus Branding Stichting en Stichting Het Palet organiseert. Na vanmid-

dag volgen komende maanden fotografie- en muziekworkshops en een slotbijeenkomst waar de creatieve resultaten worden getoond.

Een groot feest wordt het vanmiddag niet, maar een uur na de start en nadat het is opgehouden te regenen komen er toch nog wat bewoners uit de aan-

Oudere binnenstadbewoners praten met elkaar, terwijl een jongere zijn skatekunsten vertoont.

Foto LC/Wietze Landman

leunwoningen tevoorschijn. Ze drinken hun koffie onder het adak van de jongerenwerkbuis, kijken vandaar naar de twee door de welzijnsclubs gecharterde jongens die hun kunsten vertonen op de mobiele skatebaan, en zijn vooral druk in gesprek met elkaar.

Mevrouw Van der Kooi heeft de moed al opgegeven. Ze woont pal boven de trap en stoort zich enorm aan het klapende geluid dat ze binnen hoort van de skaters. Ze heeft het vaak genoeg gevraagd, zegt ze, vanuit haar geopende raam. „Jongheeren, kunnen jullie niet een ander plekje opzoeken? Dit is geen gehoor. Maar dan is het: nog één keer, mevrouw!”